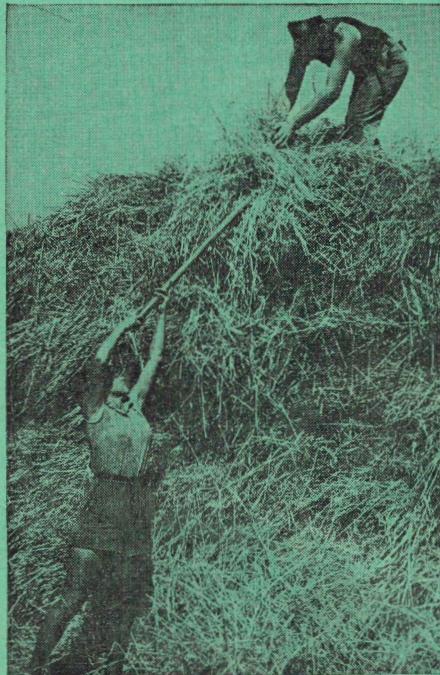

אָבִיב תְּרִצְיָה

קָרְנָבָן לַעֲזֵר הַגּוֹאַלָּת

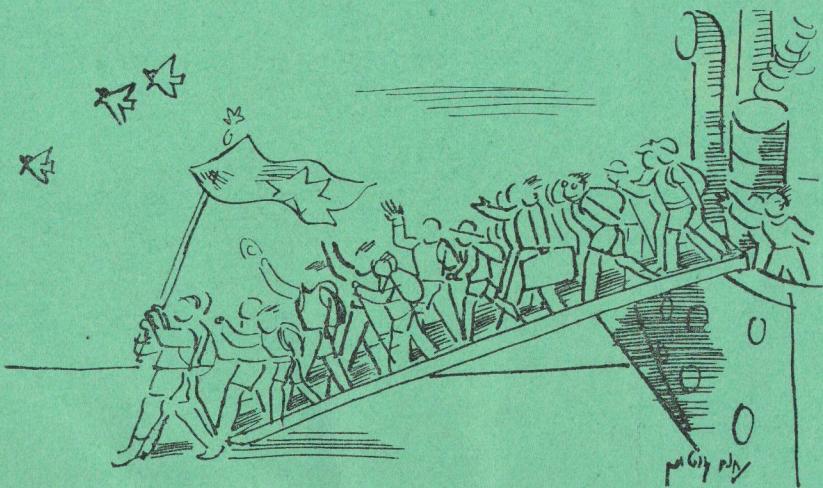
עלון לתלמידים. מוצא על ידי מועצת המורים למען הקורן בקומה לישראל

בָּיִמִים קָרְנוּבָּם הָאֶלָּה עֲנוּנִים אֲנָחָנוּ בְּלִדִּי יִשְׂרָאֵל:
אֶרְץ יִשְׂרָאֵל לְעֵם יִשְׂרָאֵל!

ילדי ישראל עולמים

בזמנן האחרון עלו לארץ ישראל קבוצות ילדים מגזרניא. הם עזבו את בית הוריהם ועליהם הגה כדי לחיות חי עבודה וחפש. הקבוצה הראשונה עלה לעיון-חרוד לפניו שנתיים וחתמה שם מי חכלה. חצי יום לאחר (עברית, ידיעת הארץ) נחצינו ים עבדו בשדה ובעבדות משך שנים אחרות. חברת הנער הזאת גמירה עבשו אתzman המכשלה ויצאה לימי עבודה.

אלף נערים ונערות עלו עד היום למקומות שונים בארץ: לזכרוןיה, תל-חי, תל-יוסוף, משמר העמק, ירושלים. גם בפולין מצב היהודים הוא רע. לרבים מהם אין עבודה ופרנסת נילדייהם רעבים ללחם. בימים מצלמי עט ה הספר כותבים לחבריהם בא"י, שהם רוצים לעלות לאָרֶץ, לחיות וללמוד בה.

בשים לב!

- א. يوم מותו של פרופסור שפירא, מינסיד הצעיר מקימת, כל ביום ל"ג בעומר.
- ב. ילדי ספר בארץ-ישראל הגיעו בשנת סלמודים תרצ"ה, אלר ושש מאות לירות לקרים-הקמת.
- ג. שבר עבורה לקהיל: ילדי בית-ההובך במל-אביב נטעו בט"ו-שבט שדרה סביב בית-ספרם. לשם כך צריך מה? לחייב ארמה רביה למקומם הבטיחה. מה עשו הילדים? סדרו טמי שורות ילדים מפלום בגטיעת ועד סמגרש, שפכו עkehו את הארץ, קבוצה אחת מקצה מניה חפה ומלאה את הפלים ארמה ומסרה אותם מיד לנ"ד עד למקומם בגטיעת וקביצה שניה מקצה מניה פריקה את הפלים והחוירם. את שבר עבורה הגיעו הילדים להקה. קבוצת ילדים מבית-ספר קרייאלי בתייה עלו בחפש חנכה לקבוצת גניגר, אשר בעמק ירושאל לעבודה בה. את שבר עבורה הגיעו הילדים פילדים להקה.
- ד. ילדי הגניפה "אחד-העם" בפתח-תקונה מעובדים גגה בת ארבעה דינמים ואთ יבוליה הם מקדושים לקרים-הקמת.
- ה. פתח אחת מבית-ספר במגידיאל חגגה את סיום ספר בראשית בניטעת עץ על ארמת סחה"ק.
- ו. בפתח-ספר רבים הארץ התהברו הילדים לחברה למענו לקרים-הקמת. ואלנו? נשאל את פ"ה פמורה!

בְּשִׁים לֵב!

א. יומם מותו של פרופסור שפירא, מינסיד מכאן מקומת, חל ביום לג' בעומר.

ב. ילדי בתי-הספר בארץ-ישראל הגיעו בשנת הלמודים תרצ"ה, אלר' ושות' מאות לירוזת לדורות-תקימת.

ג. שבר עבודה לחקיל: ילדי בית-חנוך בתל-אביב נטעו בט"ז-בשבע שדרה סכיב בית-ספרם. לשם בך צרייך קיה לחייב אדמתה רבה למקום הנטיעה. מה עשו ילדים? סדרו שמי سورות ילדים ממקום הנטיעה ועד סמגרש, שפכו לחה אט האדמה. קבוצת אחת מkaza מזה חפה ובלאה את הפלים אדמתה ומסרה אותם מיד עד למקום הנטיעה וקוביצת שניה מkaza מזה קרייה את הפלים והחוירם. את שבר עבודה הביאו ילדים לחקיל. קבוצת ילדים מבית-הספר הריאלי ביחסה עלו בחפש החגה לקבוצת גניגר, אשר בעמק יזרעאל לעבודה. את שבר העבודה הרימו ילדים לחקיל.

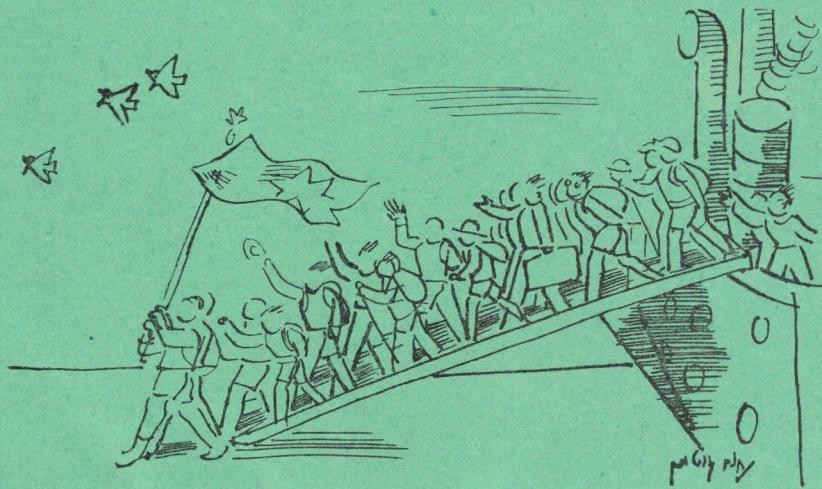
ד. ילדי הגדנסקה "אמדי-העם" בפתח-תקונה מעברים גגה בת ארבעה דינמים ואת יכולת הם מקדישים לדורות-תקימת.

ה. פטה אחת מבית-הספר במגדייל חגה את סיום ספר בראשית בנטיעת עץ על ארמת סקח"ק.

ו. בכתבי-ספר רבים הארץ התהברו ילדים לחברה למען מקורות-תקימת. ואצלנו? נשאל את פ"ה המורה!

ילדי ישראל עוזלים

בזמנן האחרון עלו לארץ ישראל קבוצות ילדים מגרמניה. הם עזבו את בית הורהם ועלו הנה כדי לחיות חיי עירודה וחפש. הקבוצה הראשונה עלה לאיז'חרוד לפניה שנים וחתימה שם חיי חברה. חצי יומם למדו (עברית, ידיעת הארץ) נחצינו יומם עבדו בשדה ובעבדות משק אחים. חברת הצער הוצאה גםRNA עכשו את זמן ההכשרה וניצאה לחני עירודה.

אלף נערים ונערות עלי עד הימים למקומות שונים בארץ: לדגניה, תל-חי, תל-יוסוף, משמר העמק, ירושלים. גם בפולין מצב היהודים הוא רע. לרבים מהם אין עירודה ופרנסתה וnidichim רעבים ללחם. רביהם מתלמידי בתיה הספר כותבים לחבריהם בא"י, שהם רוצים לעלות לארץ, לחיות וללמוד בה.

שִׁיר

בָּבִית אַלְפָא
בָּחָג סָגוֹן
בָּנָם הַפִּישָׁן
רַקְעָה הַעֲזָן
טֶלֶת צָחָור
גָּגָן בְּכָנָור
וְשָׂר בְּקוֹל
וְעַדְרָה בְּבָשִׁים
יֵצֵא בְּמַחְול
בָּקָדִי אַחֲד
לֹא שָׁר, לֹא רַקְדָּן
זָאָב

קוֹלוֹ בַּעַד הַרְוָעָה

הַתְּרַבָּק עַל

מַה,

מַה —

מַה,

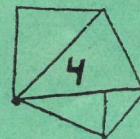
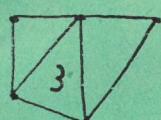
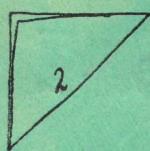
וְכָל סְזָמָן

בָּקָדִי אַחֲד

לֹא שָׁר, לֹא רַקְדָּן

סָסְמָתָנוֹ:

וְהַאָרֶץ לֹא תִּמְכַר לְצִמְתָּה

בְּטִיאָל גַּעֲשָׁה לְנוֹ גְּבִיעָה מְגִיר לְשִׁתְּהָה